

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemani velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.
V administraciji prejemani velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto.
Posamezne številke veljajo 7 kr.
Naročnino prejema upravištvo in ekspedicija, Stolni trg št. 6, poleg „Katoliške Bukvarne“.

Oznaniila (inzerati) se sprejemajo in velja tristoletna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr., če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izveniš nedelje in praznike, ob 1/6. uri popoldne.

Štev. 89.

Ljubljani v sredo 20. aprila 1892.

Letnik XX.

VABILO

na

društveni shod

kateri priredi

Katoliško-politično društvo

v Ljubljani

jutri v četrtek dné 21. t. m. ob
1/8. uri zvečer

v rokodelskem domu, Poljske ulice št. 10.

Dnevni red:

1. Razgovor o mestnih volitvah.
2. Slučajni nasveti.

K obilni vdeležbi vabi najuljudneje

Odbor „Katol. polit. društva.“

Mestna uprava ljubljanska.

(Govoril na volilnem shodu dne 18. aprila g. dr. V. Gregorič.)

Ne morem primerneje pričeti svojega govora, nego z besedami, s katerimi je zaključil „Slovenec“ lansko leto svoj članek o občinski upravi ljubljanski: Ljubljanski občinski zastop je v narodnih rokah in mora vedno ostati. Toda sveta dolžnost občinskega zastopa je, skrbno paziti na to, da vsakdo izvršuje svojo dolžnost, posebno moramo to v prvi vrsti zahtevati od gosp. načelnika. On mora svojim svetovalcem z dobrim vzgledom kazati pot, ne gledé na desno ali levo.

Potem bo novo življenje prešinilo ves zastop, vsakdo se bo poprijel z veseljem svoje naloge, kajti občinski zastop ima v prvi vrsti reševati gospodarske naloge, in člani bodo zadovoljno delali, če bo kazal načelnik več zanimanja. Nikakor pa ne smemo

popustljivi biti ter se bati javne kritike. Odločnost na pravem mestu in o pravem času še ni nikdar škodovala. Naj se organizuje katera-koli stranka v občinskem zastopu, mi jo bomo z veseljem podpirali, ako izprevidimo, da ji je na srečo korist in blagor lepe naše Ljubljane.

Te besede najbolje označujejo, da naša stranka ne želi nobenega gospodstva v mestni hiši, in da so konservativni občinski svetovalci le gledé na občinsko gospodarstvo in upravo stopili v opozicijo.

Ker je čas kratek, hočem danes Vam le v glavnih potezih nevesti uzroke, kateri so nas silili v opozicijo, in pojasniti Vam hočem isto tako svoje delovanje v občinskem svetu.

Gotovo je, da ni nič popolnega pod solncem, in da ima vsaka uprava svoje napake. To ni nič nenavadnega, to se opazuje vsak dan. Če se pa nahajajo pri kaki upravi nedostatki, so tisti, katerim je izročena uprava, tudi dolžni, storiti po svojih močeh vse, da se ti nedostatki odpravijo, in s tem kazati svojo dobro voljo, z vso resnostjo izvrševati mandat, katerega so prostovoljno prevzeli. Zasluga obstoji tu v spoznanju svojih dolžnosti. Ako bi storil vsak svojo dolžnost, šlo bi vse v redu, in ne bi bilo slišati nobenih pritožeb.

V čem pa obstoje dolžnosti pri občinski upravi, me boste gotovo poprašali? Odgovor na to ni težak. Prva dolžnost je vzdrževati gotov red, in naj bo stvar še tako malenkostna. Red mora povsod biti, ker le na podlagi strogega reda tudi pri malenkostih izvršujejo se tudi potem večje stvari, večja podjetja, točno in redno. Zato imamo naš „občinski red“, ki natančno določuje, kako se ima uprava vršiti. Tega reda se mora občinski svet držati, ako noče, da zagazi v nedostatke, kateri ga potem pri izvrševanju njegovih dolžnostij ovirajo. Kakor se sedaj vrši uprava, ne drži se občinski svet strogo tega reda.

Preverjen sem, da veliko mojih častitih tovarišev v občinskem svetu želi tak red, želi, da bi se razni nedostatki pri upravi odpravili, in pripoznati moram, da se je o tacihih nedostatkah že velikokrat govorilo in se strogo zahtevalo, da se odpravijo.

Toda kje se je to govorilo? V klubovih in tajnih sejah se je marsikatera grenka beseda slišala, ali kadar je prišlo do javne seje, je bilo vse v redu, ni bilo slišati nobenih hudih pritožeb, to pa samo zaradi ljubega milega miru. To pa ni prava pot. Ako ne pomagajo opominjevalne besede, moramo stopiti v javnost in javno odkriti rano na lastnem telesu, prej ko pridejo naši nasprotniki in jo nam pokažejo. Z vednim prikrivanjem lastnih nedostatkov se je še vsak fakični napredek uničil, in akoravno se na videz kaže ugodno stališče, sloni vendar celo poslopje le na lončenih nogah.

Teh nazorov držeč se, pričel sem zahtevati javno, da se občinska uprava vrši strogo po občinskem redu. Zahteval sem, naj se vršé seje redno vsak mesec, naj se te pravočasno naznaniijo, in naj se gleda skrbno na to, da ne ostane toliko neresenih in velikokrat nujnih zaostankov. Vsakdo izmed nas vé, kako težko je dobiti kak odlok od slavnega magistrata, in jaz sam čakam že od dne 31. maja 1891 na rešitev neke vloge. Koliko časa so čakali mesarji, koliko časa podjetniki in drugi, je javna tajnost. To je nedostatek, ki kaže, da ali magistrat ni kos svoji nalogi, ali pa je neka malomarnost tu, ki se ne briga, kako se vrši rešitev te gotovo vse davkoplačevalce tikajoče se zadeve. Isto godi se s sklepom občinskega sveta. Koliko sklepov in kako malo izvršenih!

Omenim naj med drugim ljubljanske mestne hranilnice. Koliko časa je poteklo med sklepom občinskega sveta, od kedaj naj se računijo obresti od vložene glavnice, in med izvršitvijo tega sklepa. Da je pri tem šlo v škodo nekaj tisočakov, za to se naši mogočni gospodje niso dosti menili. Gledé mestne ljubljanske hranilnice mi je omeniti, da je treba pri takih mladih denarnih zavodih velike pazljivosti na vse strani; pred vsem treba, da je denarni zavod popolno nevtralen, da ni kako strankarsko podjetje. Žal, da o mestni ljubljanski hranilnici ne moremo tega reči. Dejanjski voditelj mestne hranilnice je gosp. notar Gogola; ta mož pa je ob enem tudi načelnik „Slovenskega društva“ in urednik „Rodoljuba“.

LISTEK

Sebastopolj.

(Spisal Lev Tolstoj, prevel J. P.)

V.

„Kdo je zahteval kisle juhe?“ zaklicala je precej grda gospodinja, debela ženska kacihi štirideset let, ki je s skledico prišla v sobo.

Razgovor je utihnil in vsi, ki so bili v sobi, obrnili so svoje oči v krčmarico. Jeden častnik je oelo z očmi pomignil nanjo k drugemu.

„Kozeljcev je zahteval“, rekel je mladi častnik, „treba ga je zbuditi. Vstani, da bodeš kosil“, rekel je k spečemu na divanu in sunil ga v ramo.

Mlad deček kacihi sedemnajstih let z veselim črnimi očmi in rudečico po vseh licih je skočil energično z divana. Maneč si oči, ustavil se je v sredi sobe.

Poročnik Kozeljcev je takoj spoznal svojega brata in stopil k njemu.

„Me li ne poznaš?“ vprašal je smejoč se.

„A-a-a!“ zaklical je manjši brat, „kako čudno“ in začel poljubovati brata.

Poljubila sta se trikrat, ali pri tretjem poljubu se jima je uprla, kakor bi bilo obema prišlo na misel, čemu treba ravno trikrat?

„No, kako sem vesel!“ rekel je starši brat, gledajoč brata. „Pojdiva vun, da se malo pogovoriva.“

„Pojdiva, pojdiva. Jaz nečem juhe... Je li ti hočeš jesti, Ferderson?“ rekel je tovarišu.

„Saj si ti hotel jesti?“

„Jaz nečem ničesa.“

Ko sta prišla venkaj, je manjši le vpraševal brata: „No, kako ti je kaj, povej?“ in vedno je pravil, kako je vesel, da vidi brata in ni ničesa drugega povedal.

Ko sta zopet kacihi pet minut oba brata molčala, je vprašal starši, kako da mlajši brat ni vstopil v gardo, kakor so vsi pričakovali.

„Pa me je vlekel v Sebastopolj. Če tukaj srečno pojde, še hitreje napredujem, kakor v gardi. Tam si deset let polkovnik, ali tukaj je Totleben v dveh letih iz podpolkovnika postal general. Če me pa ubijejo, kaj se hoče!“

„Torej si tak!“ rekel je brat smejač se.

„Ali glavna stvar je ta“, rekel je manjši brat smehljajoč se in zarudevajoč, kakor bi hotel povedati kaj jako sramotnega: „vse to so le prazne besede; glavno je in zato sem se prosil semkaj, ker je v Peterburgu zoperno živeti, ko tukaj umirajo za domovino. Pa tudi pri tebi sem hotel biti“, pristavil je nekako boječe.

„Kako si ti smešen“, rekel je starši brat, pomolil mu smodčnico, ne da bi ga pogledal. „Žal, da ne bodeva vkupe!“

„Povej mi resnico, je-li strašno na utrdbah“, vprašal je nakrat mlajši brat.

„Sprva strašno, potem se pa privadiš, pa ni nič. Pa saj bodeš sam videl.“

„Sedaj pa mi še povej, kaj ti misliš, ali vzamejo Sebastopolj? Jaz mislim, da ga nikakor ne vzamejo.“

„Bog vé.“

„Samo to je sitno... Pomisli, kaka nesreča, na potu so mi celo ukrali culico, in v njej je bila čaka, sedaj ne vem, kako se hočem predstaviti.“

Kozeljcev drugi, Vladimir, je bil jako podoben bratu svojemu Mihajlu, ali bil mu je podoben tako, kakor razcvetljajoča se roža veneči divji roži. Lasje

Znano pa je, da je skoro ni nobene številke „Rodoljuba“, v kateri bi urednik Gogola ne napadal slovenskih duhovnikov. Isti gospod Gogola pa, kar je morebiti manj znano, v istem času pošilja pisma na „prečastito duhovščino“, naj krepko podpira ljubljansko mestno hranilnico. Taka taktika zasluži obsodbo in bojim se za mestno hranilnico ljubljansko zelo slabih nasledkov, ako se bode tudi nadalje tako postopalo. Vsaka akcija rodi reakcijo, to naj si zapomni vodstvo mestne hranilnice, katera se pri svojem početku, kakor umevno, še trdo bori za svoj obstanek. Upam, da so te besede dovolj jasne vodstvu hranilnice in da nam konservativno-narodnim ljubljanskim davkoplačevalcem ne treba še jasnejše govoriti v branitev pravice ljubljanskega mesta. (Konec sledi.)

Deželni zbor kranjski.

(XV. seja dne 9. aprila.)

(Dolge.)

B. Pokritje.

I. Prihodki iz deželne imovine.

Finančni odsek jih nasvetuje nespremenjene v rednem znesku 56.930 gld.

II. Prihodki iz javnih naslovov.

To poglavje obseza doneske za upravne troške. Finančni odsek jih v zmislu dotičnih deželnozborskih sklepov nasvetuje nespremenjene z rednim pokritjem 3852 gld.

III. Prihodki iz deželnih zavodov.

Pokritje pri tem poglavju obstoji zgolj iz prihodkov deželne prisilne delavnice. Proračun deželnega odbora nastavlja jih za leto 1892 z 823 gld., finančni odsek pa mora, oziraje se na rešitev letošnjega proračuna deželne prisilne delavnice, jih preliminariti samo z 463 gld., torej nižje za 360 gld. Ob enem nasvetuje neko formalno spremembo. Kajti pretresuje budgetarni značaj te pozicije, ni smel prezirati, da je zaklad prisilne delavnice še v toliko pasiven, da je po računskem sklepu deželnega zaklada iz leta 1890 istemu dolžan bil 34.749 gld. 31 kr. Dokler se ta dolg ne refundira, bilo bi ne-logično, govoriti o prihodkih, katere ima deželni zaklad od deželne prisilne delavnice. Finančni odsek sodi torej, da bi bilo po vsem umestno, da odpade svota v tem poglavju ter se uvrsti v sledečem poglavju, „Razni prihodki“, in sicer pod naslovno številko 17., „Druga povračila“.

IV. Razni prihodki.

V zmislu predstojčega nasveta pomnoži se pri tem poglavju redno pokritje za 463 gld., dalje je pri naslovu 2., „Povračila odgonskih troškov“, v proračun postaviti pri povračilu plačil za tri glavne odgonske sprevodnike delni znesek 38 gld., torej znaša redno pokritje 37.173 gld. izredno pokritje 4.500 „ ali skupaj 41.673 gld.

Predstojčea poglavja kažejo torej rednega pokritja 97.955 gld., izrednega 4500 gld., skupaj 102.455 gld. Primanjkljaj, kateri preostaja po odtegneni tej svoti, pokriti je v smislu proračuna deželnega odbora

1. s 40% priklado na užitnino od vina, vinskega in sadnega mošta in od mesa;

njegovi bili so tudi rudeči, toda gosti na kodrastih senah. Na nežnem belem zatilniku bil je rudeč čop las, znamenje sreče, kakor rekajo varuhinje. Po nežni beli koži obraza se je razlivala, kazoč vse gibanje duše, polnokrvna mlada rudečica. Oči njegove bile so podobne bratovim, samo da so bile odkritejše in svetlejše in jih je pogostem pokrivala lahka mokrota. Rudeča brada mu je začenjala poganjati po rudečih ustnih, ki so se tako pogosto nekako sramežljivo smejale in odkrivala bele blesteče zobe. Postaven, širokopleč, v odpeti suknji, izpod katere se je videla rudeča srjeca, s smodčico v roki, opirajoč se na držaje vnanjih stopnic, z najivnim veseljem v obrazu in vedenju kakor je stal pred bratom, bil je tako prijeten in lep deček, da bi ga kar gledal. Neizrečeno je bil vesel svojega brata, s spoštovanjem in ponosom ga je gledal zmatrajoč ga za junaka, v nekaterih ozirih, zlasti v razsojevanju svetne omike, znanju francoščine, v umevanju biti v družbi veljavna oseba, v plesanju itd. se je malo sramoval svojega brata, malo ga je preziral ali se je nadejal, da ga izobrazijo, če bode mogoče. Vsi njegovi vtisi bili so še iz Peterburga. (Dolge sledi.)

2. z deželno naklado na žgane opojne tekočine; 3. s 28% priklado na vse predpisane svote neposrednih davkov z vsemi državnimi prikladami vred.

Ad 1. Priklado na užitnino proračunil je deželni odbor na 180.168 gld.

Finančni odsek se strinja s tem nastavkom. Pri tej priliki pa je ob enem natančno razmislil denarni uspeh drugega ukrepa, s kojim se je bilo naročilo deželnemu odboru, da se imenoma dežele kot ponudnik udeleži zakupa državne užitnine. Deželni odbor je ustregel temu naročilu. Leta 1891 prevzela je dežela v zakup pobiranje državne užitnine v sledečih davčnih okrajih: Škofja Loka, Logatec, Mokronog, Vrhnika, Senožeče. S tekočim letom pridobila si je še sedem drugih okrajev, namreč: Brdo, Kamnik, Krško, Kostanjevica, Radeče, Kočevje in Idrijo. Po vestnem preudarku dotičnih dohodkov in troškov, izvirajočih iz tega zakupa, sodi finančni odsek, da denarnega uspeha tega podjetja ni smatrati neugodnim. Leta 1891 znašal je namreč v prej naštetih petih okrajih ves dejanski znesek

režijni troški	5.546 „ 83 „
torej ostane	62.845 gld. 75 kr.
Iz tega zneska plačala se je c. kr. erarju državna zakupnina s	44.550 gld.
in 40% deželna doklada deželnemu zakladu s	17.900 „
znesek	62.650 „ — „
195 gld. 75 kr.	

pa je čisti dohodek.

Istina je sicer, da tak malenkosten dobiček ne pride v poštev, ali z druge strani ne gre prezirati, da v slučaju, ako se dežela ne bi bila udeležila zakupa dražbe, gotovo se nikakor ne bi doseglo takih zakupnin ter bi vsled tega dežela morala trpeti občutno izgubo pri oni 40% prikladi, katera se pobira na korist deželnemu zakladu.

Dejanski uspehi užitninskega zaklada v prvih mesecih tekočega leta tudi niso nepovoljni. Državna zakupnina za onih 12 okrajev, po katerih dežela letos pobira užitninski davek, znaša 109.690 gld. 40% doklada 43.876 „ režijni troški 12.000 „ skupaj 169.566 gld.

Ze meseca januarij in februarij t. l. pa sta vrgla kosmati dohodek skupaj 28.522 gld., vsled tega je pričakovati, da tudi v tekočem letu vsaj izgube ne bode nobene, ter da bode dežela imela vsaj ta posredni dobiček, da vsled zvišanih državnih zakupnin raste tudi prihodek iz deželne užitninske priklade.

Finančni odsek, sodeč torej, da poskus, storjen z delnim nakupom državne užitnine od strani dežele, se dosihmal ni ponesrečil, si pa vendar nikakor ne prikriva neprilike in neugodnosti, izvirajočih iz sedanjega načina zakupne oddaje. Skušnje, katere smo pridobili pri pobiranju deželne naklade na žganje, kakor tudi pri pobiranju državnega užitninskega davka, dokazujejo jasno, da bode deželni užitninski aparat stoprav potem prišel do popolne veljave, in sicer na korist državnim in deželnim financam, ako dežela po celem ozemlju vojvodine Kranjske, izvzemši Ljubljano, prevzame pobiranje državne užitnine. V to svrhu je nujno treba, da se dežela o stvari pogodi z visokim finančnim erarjem. Istina je sicer, da taki pogodbi nasprotuje pravomočni državni zakon o užitninskem davku, zlasti § 11. Najvišje odločbe z dne 25. maja 1829. Ali z vseh strani se priznava, da je baš kompleks državnih zakonov, zadevajočih to stroko užitninskega davka, preustrojitve silno potreben. Država se ne bode mogla izogniti reformi, naj se torej poleg drugih prememb misli tudi na to, da se posameznim deželam varuje možnost, z njihovimi lastnimi organi prevzeti pobiranje državne užitnine z dotičnimi deželnimi prikladami vred. Z ozirom na ta velevažni namen nasvetuje finančni odsek koncem svojega poročila posebno resolucijo, s katero se deželnemu odboru znova naroča, pogajati se z visoko vlado v gori označeno svrhu, ob enem pa naloži, da se za slučaj, če bi se zakupna dražba vršila pred prihodnjim zasedanjem deželnega zbora, znova kot ponudnik udeleži zakupne dražbe imenom dežele.

Ad 2. Dohodek iz deželne naklade na žgane opojne tekočine proračuna deželni odbor na 160.896

gld., finančni odsek pa, opirajoč se na dejanske uspehe minulega ter prvih dveh mesecev tekočega leta, nasvetuje, naj se isti v proračun postavi s okroglim zneskom 175.000 gld. Številke dejanskih dohodkov opravičujejo popolnem zvišek 14.104 gld., naj, žal, da na Kranjskem raste poraba žganja! In računskega sklepa za leto 1890 je navidno, da je naklada na žganje leta 1890 bila vrgla čistega dohodka 171.888 gld. 20 kr., leta 1891 znašal je čisti dohodek že 177.841 gld. 95 kr., in tudi prva dva meseca tekočega leta sta se povoljno obnesla za deželne finance, kajti leta 1891 vrgla sta ta dva meseca čisto le 30.476 gld. 80 kr., dočim znaša denarni efekt v istem času letos že 33.491 gld. 12 krajcarjev. Ker nas skušnja uči, da se množi poraba žganih pijač v kasnejših mesecih, dalje z ozirom na železnično zgradbo, katera se bode kmalu pričela, trdno je pričakovati, da se preliminarni znesek 175.000 gld. letos vsaj doseže, bržkone pa celo prekorači.

Ad 3. 28% priklada na vse neposredne davke z vštetiimi državnimi prikladami vred se predlaga nespremenjeno po nasvetu deželnega odbora s 430.627 gld.

Opomba. Tako urejeni davki so po izkazu računskega oddelka c. kr. finančne direkcije z dne 9. junija 1891. leta, št. 448: zemljiščni davek 636.924 gld., hišnorazredni davek 140.735 gld., hišnonajemninski davek 229.539 gld., pridobninski davek 145.290 gld., dohodninski davek 394.420 gld., skupaj 1.546.908 gld.

Skupni znesek vseh prihodkov deželnega zaklada za leto 1892 znaša torej 844.240 gld. V primeri s proračunjen skupno potrebnostjo v znesku 838.481 gld., kaže se torej končni presežek z 5.759 gld. (Dolge sledi.)

Politični pregled.

V Ljubljani, 20. aprila.

Notranje dežele.

Levica. Te dni se je po listih razširila novica o nekem združenju zjedinjene levice z nemškimi nacionalci. Ta novica je prišla iz Prage. Ker pa glavno vodstvo nemškonarodne stranke ni na Češkem, se je nam takoj čudno zdelo, kako bi se bilo moglo o čem takem dogovoriti v Pragi. Stvar je res bistveno drugačna. V praškem deželnem zboru so dosedaj vsi Nemci bili združeni v enem klubu. Ko se je pa češkonemška sprava izjalovila, pretili so nemški nacionalci, da se popolnoma odločijo od levice. Nemškonarodni listi so posebno napadali nemško vodstvo v Pragi, ki dela politiko na svojo roko, ne da bi koga kaj vprašalo. S svojo skrivnostno politiko je zakrivilo to vodstvo blamažo s spravo. Da preprečijo popolen razpor mej češkimi Nemci, sporazumela se je Plenerjeva stranka z nemškonarodno stranko, da vstopi nekaj nemških narodnjakov v nemško vodstvo v Pragi. Iz tega se vidi, da sta le Schmejkali in Plener zgubila precej vpliva. Koliko časa se bode na ta način dala obraniti sloga mej Nemci, ne moremo soditi. Novo vodstvo najbrž ne bode imelo večjega vpliva od dosedanjega, ker se bode najbrž v njem pokazal razpor.

Češko-nemška sprava. Povedali smo že, da komisija za razdelitev okrajev pri praškem nad-sodišču nadaljuje svoje delo. Danes imamo pristavit, da je v to komisijo poklican vodja čeških Nemcev, Schmejkali, ker je eden prejšnjih članov umrl. Da so tega moža v komisijo poklicali, to pač dokazuje, da vlada še vedno misli na spravo. Kaj, ko bi res poskusila administrativnim potom razdeljevati okraje po narodnosti, kakor Nemci to želijo!

Važna rassodba. V nekem posebnem slučaju je izreklo državno sodišče, da v samostalni delokrog občin spada vse, kar se tiče neposrednih interesov občine. Volitev deželnih poslancev se pa vsekako tiče občinskih koristij, zato se občinskemu zastopu ne sme zabranjevati razgovarjati se o volitvi in postavljati kandidatov. Po osnovnih zakonih ima vsakdo pravico v besedi, pismu, s tiskom ali z upodabljanjem izraziti svoje mnenje v postavnih mejah. Ta določba se pa ne tiče le posameznikov, temveč vsakega zakonito priznanega združenja oseb, korporacij, občin in njih zastopov. Potem ima tudi občinski odbor pravico postavljati kandidate in pa v postavnih mejah kritikovati razne kandidate.

Bukovina. Novi deželni zbor je voljen, deželni odbor pa posluje po deželnem redu dalje, dokler se ne sestavi novi deželni zbor. Deželni predsednik je odšel na Dunaj, da se z vlado dogovori, kdo naj se imenuje deželnim glavarjem in kdaj naj se skliče deželni zbor. Najbrž bode novi deželni glavar zopet Rumun, ker so Rumuni najmočnejša stranka v deželnem zboru.

Vnanje države.

Rusija in Bolgarija. Včeraj smo priobčili brzojavko iz Carigrada, ki je čitateljem gotovo

bila nejasna. Kakor po drugih poročilih izvemo, je neki dijak Kuželjev zaradi grdega ravnanja ušel iz neke šole v Odesi in se je hotel čez Carigrad povrniti v Sofijo. V Carigradu sta ga pa prijela dragoman in kavas ruskega veleposlaništva, ko je ravno hotel odpeljati se v Sofijo. Kuželjev je proti temu protestoval pri turški policiji. Bolgarska vlada je vse to izvedela in naročila svojemu zastopniku v Sofiji, da zahteva od turške vlade, naj takoj vse stori, da izpusti Kuželjeva. Stvar sedaj še ni popolnoma pojasnjena. Čudno je pa vsekakor, da si Rusija prisvaja v Carigradu tako oblast, da kar zapira ljudi. Kakor smo včeraj poročali, je baje Kuželjeva oče zahteval, da ga zapró. Mladenčič pa ima turški potni list in je 22 let star, zatorej trdi, da oče nema več pravice odločevati o njem, tem manj ga pa zapirati rusko veleposlaništvo, ko ni ruski državljan. Kuželjeva oče je nekda jeden najdelavnejših članov odbora bolgarskih emigrantov v Odesi. Morda sin vé celo kake za Rusijo neprijetne tajnosti in zatorej hočejo Rusi preprečiti, da ne pride v Sofijo.

Nemčija. Nemški konservativci hočejo baje vsprejeti v svoj program tudi židovsko vprašanje. To je liberalce jako razkačilo in „Nordd. Allgem. Zeitung“ je objavila obširen članek proti protisemitizmu in sviri konservativce, naj se nikar ne postavijo na protisemitsko stališče. Konservativci imajo vpliv v višjih krogih, zato je pa žavaladl strah mej židi, da so ta stranka misli odločno upirati vplivu židovstva. V Avstriji je na Dunaju že zavladal protisemitizem, sedaj se pa utegne razširiti v Nemčijo. Vladi ni po volji, da bi še konservativci nastopili protisemitsko politiko. Nekateri liberalni listi mislijo, da je „Nordd. Allg. Ztg.“ s tem člankom le hotela konservativce odvrniti od te poti. Če se konservativci ne bodo dali odvrniti od svojih namer, bode se vsaka zveza mej njimi in vlado pretrgala. Poslednje je pa najbrž le želja liberalcev, ki bi radi dobili odločilen vpliv na vlado. Ministerstvo se pa zaradi tega še ne misli spreti s konservativci, ker vé, da bi potem bila odvisno od milosti liberalcev.

Italija. Sestava nove vlade se ne vrši posebnó gladko. Grimaldi neče vstopiti v ministerstvo. Govori se že, da Rudini hoče se odreči sestavi nove vlade. Sploh se zatrjuje, da se Rudini ne bode dolgo obdržal, ko bi se mu tudi posrečilo, sedaj sestaviti novo vlado. Prebivalstvo je vedno bolj proti velikim stroškom za vojsko in pa proti trodržavni zvezi.

Švedija in Norvežija. Norvežani so se že precej približali temu, da se osnujejo norveški konzulati. Švedska vlada se je temu upirala in švedski listi so že pretih Norvežanom z vojaško silo. Kralj je pa dovolil, da se je stvar razpravljala v državnem svetu, h kateremu ni bil povabljen noben Šved, in sedaj bo stvar prišla pred norveški državni zbor. Zbor bode gotovo sklenil, da se konzulati osnujejo. Švedska vlada bode pa seveda pritiskala na kralja, da sklenenega zakona ne potrdi. Ker je stališče švedske vlade precej slabo, nadejajo se Norvežani, da se ne bode upala napenjati strun do skrajne meje.

Izvirni dopisi.

Iz Celovca, 16. aprila. (Nemški „Schulverein“.) Zadnji Vaš članek „schulverein“ v svitu resnice, podpisal bo izvestno z obema rokama vsak Slovenec, kojemu v prsih bije še srce, vneto za obstanek in napredek milega slovenskega ljudstva. Res, nujna potreba je, da slovensko časopisje s pazljivim očesom zasleduje delovanje društev in la „Schulverein“ in „Südmark“ ter slovensko občinstvo opozarja in sviri pred življu slovenskemu tako kvarljivim početjem krutega nasprotnika.

Od jedne strani „Schulverein“, od druge „Südmark“ napenjata vse svoje moči, da bi slovensko dečo izvila iz naročaja slovenske matere ter po mladeži germanizovala pokrajine, ki so sedaj še naša last, in da bi marljivega slovenskega seljaka prognala od doma, na katerem so skozi stoletja mirno in zadovoljno živeli njegovi pradedje.

Dograditi prej ko mogoče nemški most do sinje Adrije, to je „blaga“ namera nemških lazi-liberalcev, s tem nemškim blagoslovom hočejo obdarovati slovensko ljudstvo. Da so temu nemškemu navalu, ki v jednaki meri preti naši narodnosti kakor veri, izpostavljeni zlasti koroški Slovenci, da se skuša zlasti slovenska „inferiorna rasa“ na Koroškem „osrečiti z nemško kulturo, je umevno.

Da „Schulverein“ si pri nas dovoljuje celo „luksus“, da vzdržuje list „Deutsche allgem. Zeitung“ v Beljaku, ki ima namen, prepričati „trdovratne“ Slovence, ki ne marajo priseči na absolutno blaženost nemške kulture in nemškega lazi-liberalizma, da jih čaka samo v velikem naročju majke Germanije boljše bodočnost. S posebnim zadoščenjem in veseljem poroča omenjeni list, da je nemški „Schulverein“ od dne 1. decembra 1891 do 29. februarja 1892 v 126 slučajih pomogel na

razne načine; med tem dvanaestkrat na Koroškem, osemkrat na Štajerskem in sedemkrat na Kranjskem. Na Koroškem so dobile šole v Plajbergu, Prevaljah, Šmartnem na Tholici, St. Lipšu, Štebnu ob Zili, Podlubljem in več šol celovškega okraja. Razven tega so dobili nagrade in podpore še učitelji v F., M., St., S.

„Deutsche allgem. Zeitung“ ne podaje niti imen učiteljev, ki so se obdarovali, niti krajev, kjer službujejo, marveč navaja samo gori omenjene črke. Kakor se kaže, nemška gospoda nima prav čiste vesti, ker noče navajati imen, marveč le začetne črke! Ako je delovanje „Schulvereina“ res tako blagodosno, kakor trobijo nemška glasila v svet, in naperjeno res le v „rešitev nemštva“, čemu je potem treba imena skrivati?? A kričači pri „Beljaški Urši“ sami najbolj vedó, da je njih pisarjenje o „stiskanem nemštvu“ in nujni potrebi „Schulvereina“ goli „švindelj“ in da jim gre le za to, da vlové in poturčijo kolikor mogoče slovenskih otrok.

Ti ljudje sklicujejo se na to, da ministri odbravajo „plodonosno“ delovanje „Schulvereina“, a na drugi strani nimajo toliko poguma, da bi s polnim imenom imenovali one učitelje, katerim vsiljujejo svoje Judeževe groše! To pač zgovorneje od vsakega dolgega dokazovanja priča, v katerem grmu tiči zajec, kaj je namera zagrizena nemške klike!

„Auf zur nationalen Wallfahrt!“ S tem blestčim klicem vabi „Deutsche allgemeine Zeitung“ nemške Beljačane na podružnični shod „Schulvereina“ ter dokazuje nujno potrebo tega društva nekako tako-le: „Vedno višje in višje kipé valovi slovanstva, preteč vsemu nemštvu v Avstriji. Vedno predrznije dvigajo Čehi in Slovenci svoje glave ter stezajo svoje pohlepne roke vedno globlje v nemške pokrajine. Vlada ničesar (!??) ne stori za nemštvo, katero se mora spoznati kot faktor, ki vzdržuje državo . . .“

Vkljub vsem tem „tehtnim razlogom“ mora pa omenjeni list vendar še bridko tožiti: „Trotzdem ist leider ein Niedergang in der Opferwilligkeit der Deutschen in Bezug auf Förderung des deutschen Schulvereines eingetreten.“

Pa vse bobnanje „Urše“ ni „vleklo“, kajti kakor izvemo od druge strani, bila je udeležba pri omenjenem podružničnem shodu precej malostevilna.

Pripomnim naj še, da se je tudi pri lanskem občnem zboru „Schulvereina“ v Celovcu iz nova pokazalo, da to društvo v prvi vrsti podpirajo židovski talmi - liberalci, kajti že na prvi pogled si spoznal, da so malo ne vsi društveni kolovodje potomci onega izvoljenega ljudstva, ki je svoje dni plesalo v puščavi okrog zlatega teleta!

Iz Sarajeva, 23. aprila. (Novo osrednje duhovsko semenišče). Predvčerajšnjim, na god sv. Očeta Leona XIII., vršila se je pri nas zelo važna slavnost, čeravno brez posebnega veličja. Pričeli smo z delom za naše novo nadškofijsko duhovsko semenišče. Ob osmi uri zjutraj seslo se je nekoliko gospóde, med njimi gospod arhitekt Josip pl. Vančias in stavbeni mojster Ivan Holz s 50 delavci na stavišču. Bila je ondí postavljena mala miza s Sv. križem in posvečeno vodo. Ko dojde mil. g. nadškof s spremstvom, blagoslovi najprej prostor in vzame na to v roke prav ono lopato, s katero je l. 1884. pričel delo za krasno našo katedralo ter izpregovori: „Po priprošnji sv. apostelnov Cirila in Metoda, katerima na čast ima to semenišče ž njega cerkvijo vred posvečeno biti; po priprošnji blažene Device Marije in po zasluženju Gospoda našega Jezusa Kristusa, Sinu živrega Boga, pričnem zidanje tega duhovskega semenišča v imenu troedinega Boga Očeta in Sina in svetega Duha. Amen“. Nato zasedi nadškof lopato v zemljo, kjer so kmalu za tem jeli delavci kopati temelj, obrne se do arhitekta pl. Vančasa, ki nam je zgradil tudi prelepo nadstolnico ter mu v prelepih besedah izroči novo delo. Med drugim mu pravi: „Vdihnute toraj svoje vzvišene misli tej mrtvi zemlji in neživemu kamenju, da se povzdigne zgradba ne mrtva, ampak oživljena po vaših navdušenih mislih, tako da bode slehernega, ki jo bode ogledoval, v duhu povzdignila do nebeskih višav, od koder dohaja vsaka dobra misel“. Ogovoril je nadškof nato tudi g. zidarskega mojstra Holca, ki je pred leti stavil naše deško semenišče v Travniku ter njegovi skrbi izročil novo delo. Posebno prisrčen je bil h koncu nagovor mil. nadškofa do navzočih delavcev. „Tudi vas, bratje mi delavci, pozdravljam. Mi vsi smo delavci na polju božjem, eni delajo z duhom

drugi s telesom; delati pa moramo vsi, ker sv. Pavel pravi; kdor ne dela, naj tudi ne jé. Prišli ste semkaj, da si z delom zaslužite kruha, in prav tako; a to ni dosti, ker se mi razločujemo od živali, ki tudi dela. Delajte, da si zaslužite kruha, a še bolj delajte na to, da si zaslužite nebesa, za katera smo vsi ustvarjeni. Kedar toraj v potu svojega lica delate in ste vsi utrujeni, postojte za trenotek in naslonivši se na svojo lopato, motiko . . . obrnite svoje oči k nebu, od koder gleda Bog na vas z očetovskim svojim obličjem kot na otroke svoje. Ako se boste spominjali, da je nekdo v nebesih, čegar srce za vas bije, in ki šteje kaplje vašega potu in vam jih v zaslugo šteje, tedaj vam bode blagoslovljeno vaše delo in imeli boste dosti kruha in tudi nebesa si boste zraven zaslužili. Blagoslovi vas Bog in vsacega izmed vas tako varuj, da se ob zidanju tega zavoda nikomur ne prigodi kaka nesreča. Kakor srečno pričenjamo delo, tako naj je čez kako leto tudi srečno končamo.“ Te očetovske besede so priprosti delavci vidno ginjeni poslušali ter se koj nato pridno lotili dela, ki je velicega pomena za prihodnji razvoj katoliške cerkve v zasedenih deželah.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 20. aprila.

(C. kr. poštno in telegrafsko ravnateljstvo) v Trstu je trgovski in obrtniški zbornici javilo, da je visoko c. kr. trgovinsko ministerstvo z ukazom z dne 22. marcija t. l. naznanilo, da se bode mogel državni telefon v Ljubljani še le takrat napraviti, ko se bode odločilo, o zgradbi novega poštnega in telegrafskega poslopja.

(Ljubljanski „Monte Carlo“ — razpršen.) Ze dlje časa bila je javna tajnost, da se v Slonovi kavarni pri zatvorjenih durih neke skrite sobe shajajo ljubljanski „levi“ iz boljših krogov in ondí igrajo za visoke svote — „hazard“. V to družbo poseglo je iznenada naše mestno redarstvo velikonočno nedeljo proti jutru, konfiskovalo na mizi ležeče novce, prisotni policijski komisar je pa zabeležil imena dotičnikov. Stvar pride bajé pred sodišče.

(Koroški deželni glavar dr. Erwein) namerava — kakor poročajo dunajski listi — odstopiti.

(Vmeščen) je bil danes č. g. Fr. Gornik na župnijo Nevlje.

(Premeščen) je notar Fr. Ulrich iz Laškega Trga v Maribor.

(Posojilnica v Krškem) javlja, da so se premembe njenih pravil vpisale v zadružni vpisnik c. kr. okrožnega sodišča v Novem Mestu z odlokom z dne 5. aprila 1892 št. 477. Vsled teh prememb posojilnica ne bode za l. 1892 in naprej dajala obresti od enega zadružnega deleža (12 gld.); zato je pa obrestij dolžnikom znižala na 5½% ter vpe-ljala mesto menic zadolžnice (s poroki in na posestvo). Ako kateri p. n. zadružnik, ki ima več kakor en delež, drugače ne želi, spremenile se bodo svote čez 12 gld. v hranilne vloge, od katerih se bodo dajale 4% obresti kakor doslej.

(Poverjenik koncesionarjev dolenskih železnic), gosp. Liharzik na Dunaju, pozivlja na podstavi čl. 221 obč. trg. zakonika vse vpisce prvotnih delnic dolenskih železnic, naj vplačajo prvi 40odstotni obrok na podpisano glavnico najkasneje do dne 30. aprila t. l. v kranjski hranilnici v Ljubljani proti vsprejetju na ime glasečih se začasnih listov.

(Žganjepitje.) V deželah v državnem zastopanih bilo je koncem leta 1890. — človek kar strmí — 91.967 žganjerij, torej na 259 oseb jedna traponska beznica. Oziraje se na posamične dežele spada jedna šnopsarija v Solnogradu na 140, v Tirolih na 169, na Koroškem na 187, na Gor. Avstrijskem na 190, na Štirskem na 230, v Sleziiji na 243, na Kranjskem na 275, v Bukovini na 296, v Galiciji na 502, v Dalmaciji na 502 prebivalca. Po številu se razvrščajo šnopsarije po posamičnih deželah nastopno, najprej pride na vrsto: Sleziija, na to Češka, Gor. Avstrijska, Morava, Dol. Avstrijska, Solnograd, Tirole, Štirška, Koroška, Galicija, Bukovina, Kranjska, Primorje in Dalmacija.

(Komenskega večer), ki ga je sinoči v čitalnični dvorani priredilo „Slovensko učiteljsko društvo v Ljubljani“, bil je mnogoštevilno obiskan ter se je zvršil povsem dostojno in v lepem redu. Mej drugimi so bili navzoči: g. mestni župan, dež. šolski nadzornik g. Jos. Šuman, gg. ravnatelja velike realke in višje gimnazije, ces. svetovalec Mur-nik itd. Občinstvo pozdravi ravnatelj in okrajni nadzornik g. Žumer, nato pa g. prof. Vilihald Zu-

pančič v slavnostnem govoru obširno in stvarno nariše življenje in delovanje J. A. Komenskega, katerega slovensko učiteljstvo ne slavi kot sovražnika katoliški cerkvi in Avstriji, temveč edino le kot slavnega pedagoga, ki je zasnoval pravo podlago pouku v ljudski šoli. Ostali del večera so izpolnile pevske in godbene točke. Dasi so pevci in pevke prišli iz raznih krajev dežele ter imeli la jedno skupno vajo, vendar so pod spretnim vodstvom g. Razingerja prav dobro izvršili svojo nalogo. V prvi vrsti so se odlikovale gspđ. Sawa kot solistinja, gspđ. J. Furlan kot pianistinja, in gspđ. R. Schner kot nadarjena deklamovalka, dasi zadnja nima v polni oblasti slovenskega izgovora.

(Katoliško-politično in gospodarsko društvo za Slovence na Koroškem) ima dne 27. t. m. v Celovcu v veliki dvorani pri „Sandwirthu“ letni občni zbor. Na dnevnem redu so: Poročilo predsednikovo o deželnozborskem delovanju, poročilo blagajnikovo in tajnikovo, volitev novega odbora, poročilo o prošnjah za slovensko šolo, razni nasveti in poučni govor o kmetijstvu. Začetek ob 1/3 uri popoldne. — Isti dan ob 7. uri svečer pa priredi društvo v istih prostorih slavnostno besedo z jako obširnim vspremem. Pri besedi bodo peli pevci iz Ljubljane.

(Umirovljenje.) Predstojniku tukajšnje vojaške oskrbovalnice, g. J. Lechmanu, podeljen je povodom njega umirovljenja značaj in naslov upravnika vojaške oskrbovalnice.

(„Amerikanskega Slovenca“) 15. številka z dne 1. aprila nam je danes došla.

(Notarjev) je bilo početkom l. 1892 v Avstriji vkupe 1018. Na Štirnem je beležnikov 84, na Koroškem 34, na Kranjskem 33. Podprečno je na 38.630 prebivalcev jeden c. kr. notar.

(„Neue freie Presse“) je imela, kakor čitamo v nemškem listu, za upravno leto 1891 čistega dobička 323.048 gld. Koliko dobiva to glavno židovsko glasilo raznih podpor za prijazne usluge, o tem molče dunajske židovske piščalke. Ni čudno, da ima ta list tolik vpliv na notranjo in vnanjo politiko.

(Za kapelnike in vrtarje.) Bosanski in hrvatski listi objavljajo natečaja: kapelniki (500 gld. na leto) v Gospiću do 15. maja, službo podeljuje ondotni župan; dalje vrtarja, večšega v sadjarstvu in zelenadarstvu (500 gld. letne plače); podeljuje jo predsednik okr. sodišča v Banjaluki.

(Godbene in glediške izložbe) odbor na Dunaju prejel je iz Ljubljane najstarejšo l. 1790 natisnato slovensko glediško igro in dve številki l. 1799 v Ljubljani izhajajočega glediškega lista. Tukajšnja sotrudnika za to izložbo sta muzejski kustos gosp. prof. Müller in pisatelj g. P. Radics.

(Uniforme železniških uradnikov in služnikov.) Ministerstvo za trgovino je odredilo, naj uradniki in služniki avstrijskih železnic izven službe in če se nahajajo v tui deželi, ne nosijo službenih uniform.

(Božja pot v Jeruzalem) Vzlic vsemu prizadevanju dunajskega odbora za prireditve romanja v Jeruzalem, odpotovalo je z Dunaja poslednje dni samo 9 oseb v sv. deželo. Vsled tega generalni komisarijat sv. dežele tudi ne priredi romarske karavane, ker se zanj mora prijaviti najmanj 15 oseb. Napominanih 9 oseb je odrinilo po morju v Jeruzalem z navadnim Lloydovim parobrodom v družbi treh oo. frančiškanov.

(Zopet roparski umor na Dunaju.) Veliki petek je bila na Dunaju (Fünfhau) umorjena imejiteljica žganjarije Amalija Schrammova ob 5. uri zjutraj

v svoji prodajalnici. Morilec je vlomil nato miznico, v kateri je bilo 60 do 80 kr., ter zbežal. Umor dela veliko razburjenost po Dunaju; v 9 tednih je to že tretji roparski umor.

Črno, belo in pisano svilen blago
od 45 kr. do gld. 15-65 meter — gladko in vzorno (do 240 raznih vrst in 2000 barev itd.) razpošilja po naročilu poštnine in colnine prosto **svilarnica G. HENNEBERG** (c. in kr. dvorni založnik), Zürich. — Vzorec s povratno pošto. Pisma 10 kr. porto. 146 2 (1)

Telegrami.

Černovice, 19. aprila. Kmečki mladeniči so vsled neprevidnosti zanetili ogenj v trgu Bojanu; zgorelo je do 40 hiš, škoda znaša 50.000 gld.

Carjigrad, 19. aprila. Turška vlada je ukazala Kuželjeva izpustiti.

London, 20. aprila. „Standard“ poroča iz Zanzibarja, da so katoliki v Ugandi pod vodstvom kralja Mvange umorili najimenitnejšega protestanta, nato so protestantje napali katolike. Poveljnik angleške vzhodnoafriške armade, Lugard, je posredoval, odstavil Mvango in imenoval mu naslednika.

Umrli so:

14. aprila. Anton Suštar, delavčev sin, 10 mesecev, Tržaška cesta 33, jetika. — Janez Kovič, delavec, 32 let, Kravja dolina, demencia paralitur.

15. aprila. Jožefa Kugelmayer, dekla, 68 let, Kravja dolina 11, srčna hiba. — Izidor Bogataj, uradnega sluga sin, 14 dni, Ulice na Grad 5, eclampsie.

16. aprila. Alojzij Marinka, postreščekov sin, 15 mesecev, Kladezne ulice 3, meningitis.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje	Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur
opazovanja		izokomera v mm	topimera po Celziju		
7. u. jut.	729.9	6.6	sl. zapad	oblačno	18-80
19. 2. u. pop.	729.3	5.2	sl. vzh.	dež	dež
9. u. zveč.	730.1	1.6	sl. zapad	„	sneg
Srednja temperatura 4-1°, za 5-3° pod normalom.					

Tuči.

18. aprila.

Pri **Maliču**: Epstein, inženjer, z Dunaja. — Fantl, inženjer, iz Vodnjana. — Gaischeg in Grünwald iz Grada. — Kette, inženjer, z Vrhnike. — Ježen, čevljar, iz Škofje Loke. — Globočnik, notar, iz Kranja. — Francesconi Helena in Karol iz Vidna. — Graf, tovarniški uradnik, iz Brna.

Pri **Stoncu**: pl. Dorothea; Mayer s soprogo; Schnögen, c. in kr. poročnik; Hancdofsky, Breuer in Goldblatt, trgovci, z Dunaja. — Lorene, stavbarski mojster; Gotzman, masinist, iz Beljaka. — Wieltchnig, oskrbnik, iz Križevcev. — pl. Mottony iz Bistriee. — Podobnik, posestnik, s soprogo, iz Novega Mesta. — Gradišek, zasebnik, iz Hrastnika. — Ganthier, zasebnik, s soprogo, iz Londona. — Smrekar, inženjer, iz Sevnice. — Balzar s soprogo, iz Trsta.

Pri **Južnem kolo-**
dvoru: Eibel, z Dunaja.

Cognac

naravnost s Francoskega pripeljan, najboljše, stare vrste, v steklenicah à 3 gld. in v malih steklenicah à 1 gld. 75 kr.

Piccolijeva lekarna

„Pri angelju“

v Ljubljani, Dunajska cesta.

Vnanja naročila se proti povzetju svote točno izvršujejo. (1312) 11

Priporočilo zavoda za izdelovanje cerkvenih paramentov

Ludovika Kottala
na Dunaju, I., Rothenthurmstrasse, 23

kateri ima največjo zalogo in izbere liturgično predpisanih in izdelanih mašnih plaščev, dalmatik, pluvialov, banderov, baldahinov, velumov, monštrane, kelihov, ciborijev, svetilnic, svečnikov, kadi-nic, lestencev, perila itd. itd. — Tudi se dobé altarne slike in kri-eva pota (oljnatobarvene slike), leseni kipi, božji grobi itd. po najnižji tovarniški ceni. 163 (12-5)

Ilustrovani katalogi franco in zastoj.

Umetne zobe in zobovja

stavlja na način, ki ne provzroči nikakih bolečin, ter opravlja vse **zobne operacije** in **zobna plombovanja**

A. PAICHEL

(12) 27 zobozdravnik (2)

pri Hradeckega mostu I. nadstr.

Razprodaja

Pozor!

Gospo-

dinje

Pozor!

(29) 28

V prodajalnici
Andr. Druškoviča
v Ljubljani,

Mestni trg št. 9/10

dobiva se po najnižji ceni

najboljša modrobela poste-klenjena plošče inasta

kuhinjska posoda

Tu dobiva se tudi vsakovrstno **hišno** in **kuhinjsko orodje** po najnižji ceni.

S tem ponuja se p. n. gospodnjam, prečast. duhovščini, gostilničarjem, predstojništvom bolnišnic itd. najboljša prilika svojo hišno in kuhinjsko orodje po ceni spopolniti ali pa si novo omisliti.

Cele kuhinjske oprave za neveste
od gld. 15.— do gld. 200.—

Vnanja naročila izvrše se takoj.

Dunajska borza.

Dne 20. aprila.

Papirna renta 5%, 16% davka	95 gld. 70 kr.
Srebrna renta 5%, 16% davka	95 „ 20 „
Zlata renta 4%, davka prosta	111 „ 45 „
Papirna renta 5%, davka prosta	101 „ 05 „
Akcije avstro-ogerske banke, 600 gld.	982 „ — „
Kreditne akcijske, 160 gld.	316 „ 50 „
London, 10 funtov stl.	119 „ 75 „
Napoleonor (20 fr.)	9 „ 50 1/2 „
Cesarski cekini	5 „ 65 „
Nemških mark 100	58 „ 62 1/2 „

Dne 19. aprila.

Ogerska zlata renta 4%	109 gld. 40 kr.
Ogerska papirna renta 5%	101 „ 55 „
4% državne srečke l. 1854., 250 gld.	140 „ 50 „
5% državne srečke l. 1860., 100 gld.	141 „ — „
Državne srečke l. 1864., 100 gld.	183 „ 75 „
Zastavna pisma avstr. osr. zem. kred. banke 4%	96 „ 15 „
Zastavna pisma „ „ „ 4 1/2%	100 „ 50 „
Kreditne srečke, 100 gld.	193 „ 50 „
St. Genois srečke, 40 gld.	62 „ — „

Ljubljanske srečke, 20 gld.	22 gld. 25 kr.
Avstr. rubečega križa srečke, 10 gld.	18 „ 30 „
Rudolfove srečke, 10 gld.	22 „ — „
Salmove srečke, 40 gld.	63 „ — „
Windischgraezove srečke, 20 gld.	67 „ 50 „
Akcijske anglo-avstrijske banke, 200 gld.	148 „ — „
Akcijske Ferdinandove sev. želez. 1000 gl. st. v.	2880 „ — „
Akcijske južne železnice, 200 gld. sr.	88 „ — „
Papirni rubelj	1 „ 20 1/2 „
Laskih lir 100	45 „ — „

MERCUR menjarnična delniška družba na Dunaju, I., Wollzeile šte. 10.

Najkulantnejše se kupujejo in prodajajo v kursnem listu navedeni vrednostni papirji, srečke, valute in devize.

Razna naročila izvrše se najtočneje.

Za nalaganje glavnice priporočamo:

4% galske propinacijske zadolžnice.
4 1/2% zastavna pisma peštanske ogerske komercijonalne banke.
4 1/2% komunalne obveznice ogerske hipotečne banke z 10% premijo.

Na te papirje daje posojila avstro-ogerska banka in podružnice njene.

150.000 goldinarjev

dobi se z jedno

kreditno promeso

à gld. 4 1/2 in 50 kr. kolek.

Žrebanje dne 2. maja.